

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

VI. De Medicis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

tumlibet docti, & alioqui habiles, gradus hujusmodi, vel eorum aliquem palam vel privatim recipere valeant, nisi Doctores videlicet, ac Regentes, Magistri & alii Professores jam ad cathedras & lecturas recepti, in Italia infra tres, extra verò illam infra sex menses à die publicationis presentium computandos: reliqui verò ad cathedras, & alias lecturas ibidem in posterum assumendi ante illorum receptionem in Rectoris, vel aliorum superiorum: Eligendi autem in Rectores vel Cancellarios ante illorum electionem, aut saltem admissionem in ordinarii loci, vel ejus in spiritualibus vicarii; Ac promovendi Scholares, & alii præfati ante illorum promotionem in ejusdem ordinarii, seu ejus vicarii, aut Doctorum aliorumve promoventium manibus, prævio etiam processu, vel debita informatione, quantum eis sufficere videbitur, super religione fideque catholica, Rectorum, Cancellariorum, Doctorum, Lectorum, & promovendorum eorumdem per ipsos locorum ordinarios, vel eorum Vicarios rite facta præcedente, eandem catholicam fidem, verbis juxta formæ infra scriptæ tenorem conceptis palam & solemniter profiteri teneantur. Et de super instrumentum publicum confici, ac de processu, seu informatione, & fidei professione in privilegio Doctoratus vel alterius gradus hujusmodi, specialis ac de verbo ad verbum mentio & relatio fieri debeat, auctoritate Apostolica tenore presentium perpetuò statuimus & ordinamus. Forma autem * dictæ professionis fidei hæc est: Ego N. firma fide credo & profiteor omnia & singula quæ continentur in Symbolo fidei, quo S. R. E. utitur, videlicet: Credo in unum Deum, patrem omnipotentem, factorem cæli, & terræ, visibilibus omnium, & invisibilibus. Et in unum Dominum Iesum Christum filium Dei unigenitum. Et ex patre natum ante omnia secula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cælis. Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria virgine, & homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus, & sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum scripturas. Et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos & mortuos, cujus Regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, filioque procedit. Qui cum Patre & filio simul adoratur, & conglorificatur, qui loquutus est per Prophetas. Et unam sanctam, catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi sæculi, Amen. Apostolicas & Ecclesiasticas traditiones, reliquasque ejusdem Ecclesiæ observationes, & constitutiones firmissimè admitto, & amplector. Item, sacram scripturam, juxta eam sensum, quem tenuit & tenet sancta mater Ecclesia, cujus est judicare de vero sensu & interpretatione sacrarum scripturarum, admitto; nec eam unquam nisi juxta unanimum consensum Patrum accipiam, & interpretabor. Profiteor quoque septem esse vera & propria Sacramenta novæ legis, à Iesu Christo Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet, Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam unctionem, Ordinem, & Matrimonium; illaque gratiam conferre, & ex his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque & approbatos Ecclesiæ catholice ritus in supradictorum omnium Sacramentorum solemnè administratione recipio & admitto. Omnia & singula quæ de peccato originali, & de justificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita & declarata fuerunt, amplector & recipio. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium sacrificium

pro vivis & defunctis, atque in sacrosancto Eucharistia Sacramento esse verè, realiter, & substantialiter corpus & sanguinem, una cum anima, & divinitate Domini nostri Iesu Christi, fierique conversionem totius substantiæ panis in corpus, & totius substantiæ vini in sanguinem, quam conversionem catholica Ecclesia non instantiationem appellat. Fateor etiam sub altera specie totum atque integrum Christum, verumque sacramentum sumi. Constantè teneo purgatorium animasque ibi detentas fidelium suffragiis, ut aliter & Sanctos, unà cum Christo regnantes, verè acque invocandos esse, eosque orationes Deo præferre, atque eorum reliquias esse venerandas. Inter assero imagines Christi, ac Deiparæ semper virginis necnon aliorum Sanctorum habendas & revereandas, atque eis debitum honorem ac venerationem impertendam. Indulgentiarum etiam potestatem à Christo Ecclesiæ relictam fuisse, illarumque usum Christiano populo maximè salutarem esse affirmo. Sacram Catholicam & Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium ecclesiarum matrem & magistram agnosco. Romanæ Pontifici beati Petri Apostolorum Principis successori ac Iesu Christi Vicario, veram obedientiam spondeo à juro. Cætera item omnia à sacris canonibus, & concilio Concilii, ac præcipue à sacrosancta Tridentina synodo tradita, definita, & declarata, indubitè recipio, atque profiteor: simulque contraria omnia, & hæreses quæcumque ab Ecclesiâ dominatæ & repositæ, & anathematizatas, ego pariter damno, rejicio, & damnatio. Hanc veram catholicam fidem, exequi nemo salvus esse potest, quam in presentibus profiteor, & veraciter teneo, eandem integram & immutatam usque ad extremum vitam spiritum conservatam Deo adjuvante retinere, & confiteri, atque à mendicis, seu illis, quorum cura ad me in munere esse videbit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in meo poteraturum. Ego idem N. spondeo, voveo, & curam hæc Deo adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

TITVLVS VI DE MEDICIS

Pius Quintus.

Fidei professionem præscriptam ex iuxta præmissa formam prædictam emittere debent Medici, nec ultra deinceps præscripta veniunt infirmis spiritualia remedia assignari, nisi prædicta admittant.

CAP. I

Supra gregem Dominicam nostræ vigilantia divinitus creditum vigilis speculantis, proz nobis delictis per conceditur, exerceat officium, adeo, per quæ animarum salutem cum divini nominis gloria consiliis valeat, libenter intendimus, ut Christi fideles post Baptismum in peccata lapsi, per Sacramentum penitentia Deo reconciliantur. Sanè, cum infirmitas corporalis nonnunquam ex peccatis proveniat, dicente Domino Iuditham quem sanaverat: Vade, noli amplius peccare, quod deterius tibi contingat: ac propterea provide facere. Innocentius a III. prædecessor noster Medicis præcepit, ut, cum eos ad agrotos vocari contingeret, ante omnia moneant, ut animarum Medicis vocentur, cum eis hoc in extrema ægritudine constitutis saluberrime in desperationis articulo incidant. Nos igitur volentes hoc tam salutarem præceptum nulla temporis periclitatione aboleri, sed semper observari, constitutionem prædictam auctoritate Apostolica tenore presentium innovamus, & hac nostra in perpetuum valitura constitutione statui-

a Decreto magni Concilii Lateranensis sess. 11.

mus, & decernimus, quod omnes Medici cum ad infirmos in lecto jacentes vocati fuerint, ipsos ante omnia moneant, ut idoneo confessori omnia peccata sua juxta ritum S. R. E. confitentur, neq; tertio die ulterius eos visitent, nisi longius tempus infirmo confessor ob aliquam rationabilem causam, super quo ejus conscientiam oneramus, concesserit, & eis per fidem confessoris in scriptis factam constiterit, quod infirmi, ut pramittitur, peccata sua confessi fuerint. Coniunctos vero, ac omnes familiares & domesticos infirmi in Domino rogamus & moneamus, ut de infirmitate parochum certiores faciant, ac tam parochus, quam conjuncti & familiares prefati infirmum ad confessionem peccatorum suadent & inducant. Quod si qui Medicorum praesentia non observaverint, ultra poenas in dicta constitutione contentas, quas incurere declaramus, perpetuo sint infames, & gradu medicinae, quo insigniti erant, omnino priventur, & à Collegio seu universitate Medicorum ejiciantur, ac poena etiam pecuniaria arbitrio ordinariorum, ubi deliquerint, multentur. Et, ut haec omnia inviolabiliter observentur, volumus, & eadem auctoritate praecipimus & mandamus, ut nullus posthac ubique locorum Medicinae Doctoretur, aut ei quomodolibet medendi facultas à quovis collegio & universitate concedatur, nisi omnia in praesenti nostra constitutione contenta medio eorum juramento, coram Notario publico & testibus, observare in eorum manibus, vel ordinarii joverint, & de hujusmodi juramenti in privilegio, seu licentia medendi specialis mentio fiat. Quod si collegia & universitates praefatae non recepto à promovendis juramento hujusmodi, eosdem ad gradum praedictum promoverint, aut eisdem medendi licentiam praestiterint, poenam privationis facultatis alios ulterius doctorandi incurant. Mandantes in virtute sanctae obedientiae omnibus & singulis venerabilibus fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, quatenus in civitatibus & diocesis propriis, praesentes nostras literas publicari faciant, ac juramentum praedictum à Medicis jam promotis, seu licentiam medendi habentibus, omnibus juris remediis exigant, neque aliquos ad medendum in civitatibus & diocesis praedictis admittant, nisi eis constiterit eisdem juramentum hujusmodi praestitisse, & contumaces, & jurate ac juramentum hujusmodi praestitisse, & contumaces exhibere reculant, gradu medicinae, & omnibus privilegiis eisdem Medicis, tam conjunctim, quam divisim eis & eorum cuilibet concessis per quosvis etiam Romanos Pontifices privent, ac ab ingressu Ecclesiae arceant donec resipuerint. Rom. 8. Martii 1566.

Gregorius XIII.

Medici Iudaei & infideles ad Christianorum curandos morbos non admittantur.

CAP. II.

Alia pia mem. Paulus Papa quartus praedecessor noster edita perpetua constitutione inter alia sancivit, ne Medici Iudaei etiam vocati & rogati ad Christianorum agrotantium curam accedere, aut illi interesse possent: quam constitutionem postea Pius Papa quintus etiam praedecessor noster per suas literas approbavit, innovavit, & confirmavit, & robor perpetuae firmitatis obtinere decrevit: ac voluit, & sub imitatione divini iudicii praecipit & mandavit, omnia in eadem constitutione contenta in posterum firmiter observari, non solum in terris & dominiis sanctae Romanae Ecclesiae subjectis, sed etiam ubique locorum. Quia tamen nobis non sine magna animi nostri molestia innotuit, ea minime observari, sed multos adhuc ex Christianis hominibus esse, qui dum Iudaeorum ac aliorum infidelium opera sanari cupiunt, vera salutis animarum suarum & corporum simul immemores sunt, & (quod valde dolendum est) in damna-

tionis aeternae maximum sepe discrimen incidunt, medicis Iudaeis & infidelibus hujusmodi ad ipsorum curationem vocatis & adhibitis: unde fit, ut & Iudaei ac alii infidelibus magna detur delinquendi occasio, & simul salutare praecipuum negligatur ab Innocentio Papa III. similiter praedecessore nostro in Concilio generali quondam emisum, & deinde à praedicto Pio V. innovatum, quod omnes medici cum ad infirmos in lecto jacentes vocati essent, ipsos ante omnia moneant, ut idoneo confessori omnia peccata sua juxta ritum sanctae Romanae Ecclesiae confitentur, neque tertio die ulterius eos visitarent nisi longius tempus infirmo confessor ob aliquam rationabilem causam, super quo ejus conscientia onerabatur, concessisset, & eis per fidem confessoris in scriptis factam constaret, quod infirmi peccata sua confessi fuissent. Idcirco nos tam Iudaeos, qui adversus mandata hujusmodi Apostolica committere audent, quam Christianos qui illos ad se accersunt, vel medendi licentiam concedunt, & viam ad delinquendum eidem aperiant, coercere volentes, supra dictas praedecessorum nostrorum constitutiones, auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, confirmamus, & innovamus, ac inviolabiliter observari mandamus, atq; hac nostra in perpetuum valitura constitutione, eidem constitutionibus & praecipis pro firmiori illorum observatione adhibemus, universis utriusq; sexus Christi fidelibus districtè inhihemus & interdiciamus, ne posthac Iudaeos vel alios infideles ad ipsorum Christianorum agrotantium & infirmorum curam vocent, seu admittant, aut vocati, admittive faciant, concedant, vel permittant.

TITVLVS VII. DE CONCILIIIS.

Leo Decimus, in Concilio Lateranensi.

Summi Pontificis auctoritas supra Concilium esse multis exemplis & pragmaticis sanctionibus in Concilio Basiliensi decreta abolitis ne probatur.

CAP. I.

Post aeternum gregem suum usque ad consummationem seculi nunquam desertus, ita Apostolo teste, obedientiam dilexit, ut pro expiando primi parentis inobedientiae peccato seipsum humiliaverit, factus obediens usq; ad mortem, migraturus vero ex mundo ad patrem, in soliditate petrae Petrum ejusq; successor vicarios suos instituit, quibus ex libro Regum e testimonio ita obedire necesse est, ut qui non obedierit morte moriatur, & ut alibi legitur, in Ecclesia esse non potest qui Romani Pontificis cathedram deserit, quoniam d. Augustino e, Gregorioq; auctoribus, sola obediencia est mater, custosq; omnium virtutum, sola fidei meritum possidens, sine qua quisq; infidelis convincitur, etiam si fidelis esse videatur. Itaque nos eodem Petro docente solliciti esse debemus, ut quae à Rom. Pont. praedecessoribus nostris, praesertim in sacris Conciliis pro obedientiae hujusmodi auctoritatis, libertatisque Ecclesiae, & sedis Apostolicae defensione mature, & ex legitima causa inchoata sunt, nostro studio mature, & diligentia debite absolvantur, cura, & diligentia, simplicium quoque animarum quarum etiam rationem Deo redditari sumus, à dolis & laqueis tenebrarum Principis liberentur, sane saec. rec. Iulius Papa secundus praedecessor noster, post indictum ex legitimis tunc expressis causis, de venerabilium fratrum suorum sanctae Rom. Eccles. Cardin. de quorum numero tunc eramus,

a C. cum infirmis, de poenitent. & remission. b Philipp. 2. c 1. Reg. 15. d Augusti. in opere Monachorum. e Gregor. 31. moral.